

**SİRMƏMMƏD FENOMENİ
MƏNİM YADDAŞIMDA**

Mən Şirməmməd müəllimin tələbəsi olmuşam. Jurnalistika fakültəsində mənə dərs deyib. Təcrübə rəhbərim olub. Hələ tələbə ikən qəzetlərdə dərc olunan yazılarını yüksək qiymətləndirib. Bununla bağlı xatirələrimi yazmağı düşünürəm...

Tale elə gətirib ki, Şirməmməd müəllimlə eyni fakültədə işləmək də mənə nəsib olub. Şirməmməd müəllimin təqvim planını şəxson mən dəqiq bilsəm. Biliydim ki, həftənin hansı günləri, hansı saatda fakültədə dərsi var. Həmin günə gözləyirdik. Çünkü ya dərsdən əvvəl, ya da dərsdən sonra onuna səhbat edirdik. Gözləyirdik və səhbat edirdik ona görə deyirəm ki, mən tək deyildim. Fakültəmizin həmin gün, həmin saat dərsi olmayan müəllimlərindən bir neçəsi onuna görüşməyi lazımlı hesab edirdi. Niye? Ona görə ki, Şirməmməd müəllimlə səhbatdən öyrənirdik, zənginləşirdik. Şirməmməd müəllim eruditiyalı insan idi, əsl pedaqoq idi, nüfuzedici bir şəxsiyyət idi. Tariximizi, ədəbiyyatımızı, görkəmli şəxsiyyətlərimizi gözəl bilsəm. Xüsusi, siyasi tariximizin bilicisi idi. Şirməmməd müəllimlə səhbat təkcə səhbat deyildi, usdad dərslərini dinləmək idi. Bu usdad səhbat-dərslərin detalları haqqında çox danışmaq olar... Sağlıq olsun. Hələlik bu qədər.

**Allahverdi Məmmədli,
Televiziya və rədio jurnalistikası
kafedrasının
müdiri, professor,**

**ƏSL ALİM, GÖRKƏMLİ
ARAŞDIRMAÇI İDİ...**

Mən əvvəlcə universitetdə Şirməmməd müəllimin tələbəsi olmuşam, sonra müəllim həmkarı, daha sonra isə dostu. Və bu dostluğun da əsası Azərbaycan televiziyasında "7 gün" programında çalışığım (1993-1996) vaxtda qoyulmuşdu. Auditoriya dərsləri professor Ş. Hüseynovu mənə dərin biliqli, həqiqəti deməkdən çökinməyən vəcəhdən bir müəllim kimi tanıtmışdı, amma televiziyadakı birgə işimiz və həyat dərlərini mənə bu müəllimin daha böyük miqyasını göstərdi. Onu ictimai ölçülərlə yaşayan böyük düşüncə sahibi, işqli məslək və həqiqi millət adamlı kimi tanıdım. Artıq ona universitet müəllimi kimi yox, millət MÜƏLLİMİ kimi baxırdım. Yazdıqlarını oxuyur, danışdıqlarını dinləyib yaddasına köçürürdüm.

Bir millət müəllimi kimi onun əsası missiyası xalqın gözünü açmaq, onu maarifləndirmək, topluma doğru yol göstərmək idi. Onuna ötəri təmas da, yaxınlıq və dostluq da həmişə insanı zəngin mənəviyyat aləminə çəkib aparırdı. Şirməmməd müəllim bir dərya idi, onunla ünsiyyətdə olub na isə öyrənməmək sadəcə, mümkün deyildi. Bu mənəda mən Şirməmməd müəllimdən çox şey öyrənmişəm. Əsl alim və görkəmli araşdırmaçı kimi onun heyrətamız elmi təfəkkürü varındı. Peşəkar tədqiqatçılığı, araşdırma meyarları, mənbələrlə işləmək metodu, yazı üslubu, müqayisə və paralellər aparmaq tərzə bir məktəb idi. Ona görə elmi işlərə, kitab və dissertasiyalara tamam başqa tələbələr yanaşardı, layiq olmayaq, başgırlayınlara ömründə yaşıl işiq yandırmazdı. Yalana, ikiüzlülüyə, diletanlılığı, yaltaqlıqla nifrot edərdi. Bizi də o cür tərbiyə etməyə çalışardı.

Mən Şirməmməd müəllimin köksündə həmişə millətin qiymətli insanların tükənməz sevgi, dostlarına böyük sədəqət görürdüm. Məslək dostu Bəxtiyar Vahabzadə xəsta olanda zəng edirdi ki, "gəl, məni də götür, gedək Bəxtiyara baş

Şirməmməd Hüseyinov

çökək". Ramiz Abutalibovun Bakıya gəlmişindən xəbər tutanda "mütəqərəfənə" deyirdi. Solmaz Tohidinin, Firdovsiyyə xanımının, Cəmil müəlliminin, Mamulija və başqalarının Cümhuriyyət mövzusunda yeni tədqiqatlarına reaksiya verərdi. Yətirmələrinin uğurlarına çox sevinər, onlarla fəxr edərdi.

Şirməmməd müəllimin güclü zaman hissi varındı, vaxtının üstündə əsirdi. Bir neçə il əvvəl əhvalının yaxşı vaxtında təklif etdim ki, golin sizi aparın. Gəncəyə, 28 Mayı orda keçirək, Cümhuriyyət hökumətinin müvəqqəti yerləşdiyi binanı ziyarət edək, yaxud İsmayıllıya - Lahica gedək, Rəsulzadə yaşadığı evi görək. Təklifim çox xoşuna gəldi, gözəri güldü. Sorma ciddi görkəm altı qayğı ilə:

- Mən ora getsəm, azi bir gün itirəcəm, bəs bu işləri kim görəcək? - deyə soruşdu.

Onda Şirməmməd müəllim "Azərbaycan" qəzetində parlament hesabatlarını hazırlayırdı. Və artıq kitabın iki sənədlə cildi çapdan çıxmışdı...

**Qulu Məhərrəmli,
Televiziya və radio jurnalistikası
kafedrasının professoru**

**ŞİRMƏMMƏD MÜƏLLİMİN
CİDDİLİYİNDƏN OLMAZDI**

Məşhur Şərq məsəli var: "Müəllimin ciddiliyi ata nəvazışından daha yaxşıdır". Bu baxımdan Şirməmməd Hüseyinovun təyin-bərabəri yox idi. Ətən əsrin 60-ci illərində Azərbaycan Dövlət Universiteti filologiya fakültəsinin jurnalistika şöbəsində təhsil alanlar bunun əyani şahidi idilər.

Şirməmməd müəllim tələbələrlə çox istiqənli və mehriban münasibətdə olsa da, ciddiliyini qoruyub saxlayır, biliklərin əsaslarını öyrətmək üçün var qüvvəsini əsirgəmirdi. Çalışırkı ki, gənc nəslin nümayəndələri keçilən mövzuları dərindən öyrənsinlər, hər şeyə son dərəcə ciddi yanaşınlar. Biza dərs deyənlər arasında yeganə müəllim idi ki, davamıyyət jurnalını özü yoxlayır, qaibləri yazar, hər bir tələbəni nəzarətdə saxlayır. Onun bu xüsusiyyəti tələbələrin nizam-intizamına müsbət təsir göstərir, dərslərin yüksək elmi-pedaqoji səviyyədə keçməsini təmin edirdi. Məhz bunun nəticəsində imtahanların da yüksək səviyyədə aparıldığı müşahidə edilirdi. Bütün bunlar Şirməmməd müəllimin tələbələr arasında nüfuz qazanmasına, gənclərin tədris etdiyi fənləri daha yaxşı qarvamalarına kömək edirdi. Hami onun tədris etdiyi fənləri dərindən öyrənir, göstərdiyi əlavə ədəbiyyatdan da bəhrələnməyə çalışırı. Biz onun ciddiliyində ədalət görürük. Ədalətlilik isə hamı kimi, bizim də ürəyimizə idi.

1999-cu ildən onunla birlikdə işlədilim dövrə də Şirməmməd müəllimin daim ciddi insan kimi, ədalət vurgunu kimi qaldığını gördüm. O, ali təhsil sahəsi, elmi araşdırımlar üçün sözün həqiqi mənasında tapıntı idi.

**Həmid VƏLİYEV,
Beynəlxalq jurnalistika
kafedrasının müdiri, professor**

**MİLLƏTİNƏ FAYDALI
İŞLƏR GÖRDÜ**

Tanınmış pedaqoq və tədqiqatçı Şirməmməd Hüseyinov ömrünün son günlərinədək araşdırımlar apardı. Azərbaycanın görkəmli ictimai-siyasi xadimlərinin zəngin irsinin toplanılmasında və nəşrin-

də, geniş oxucu auditoriyasına çatdırılmasında onun böyük xidmətləri vardi. M.Ə.Rəsulzadənin, Ü.Hacıbəylinin, Ə.Ağaoğlu və digər görkəmli şəxsiyyətlərin çoxlu sayıda məqalələrini ilk dəfə oxuculara çatdırıran Ş. Hüseyinov olmuşdur.

Qeyd edim ki, o, bu zəngin irdən seçmələri sadəcə təqdim etmirdi, eyni zamanda çağdaş dövrümüzə əlaqələndirib özünü qisa şəhərləri ilə oxuculara çatdırırdı. Klassiklərin yazılarının müasir problemlərimizlə əlaqəli formada təqdimati oxucuları çox maraqlandırırdı. Əs-linda bu özünü doğruldandan əsildən Şirməmməd müəllim məharətlə faydalananırdı.

Onun sonuncu çalışmalarından olan 3 cildlik "Azərbaycan" qəzetində parlament hesabatları və şəhərlər" kitabı Cümhuriyyət dövrü tariximizin öyrənilməsinə çox layıqli bir töhfədir. Bu, həm də ilk parlamentimizin və ilk millət vəkillərimizin fəaliyyətinin öyrənilməsində ciddi mənbədir.

Düşünürəm ki, araşdırıcı və tətbiq etdiyi insanlar kimi, o da millətinə faydalı işlər gördü.

**Nəsiman Yaqublu,
Mətbuat tarixi və ideoloji iş metodları
kafedrasının professoru**

**AÇIQ SÖZLÜ, AÇIQ QƏLBLİ
MÜƏLLİMİM**

Azərbaycan jurnalistlərinin ağsaqqalı, mətbuatımızın yorulmaz tədqiqatçısı, zəhmətkeşliyi ilə çoxlarına nümunə olan Şirməmməd müəllim yaşasayıdı dekabrın 17-də 95 yaşı olacaqdı.

Mən həmişə özümü Şirməmməd müəllimin tələbəsi sayıram. Onun xeyir-xahlığını heç vaxt unutmaram. Amerika yazıçısı və filosofu Henri Devid Toqonun təbərinə desək, yaxşılıq yeganə libasdır ki, heç vaxt köhnəlmir. Bəlli, ustad müəllimin yaxşılıq libası heç vaxt köhnəlməyəcək, çünkü bu libas vəcədnə, ləyaqat və xeyrəxalıqdan biçilib.

Şirməmməd müəllim sözündə bütün adamdır. Onun ən çox nifrat etdiyi şey yalan danışmaqdır. Həmişə deyərdi ki, yalanın ən böyük düşməni var, o da həqiqətdir.

"Öqidəsi yolda qələmi ilə çarpışan" (Bəxtiyar Vahabzadə) Şirməmməd müəllim həmişə haqq yolu tutub, düzü-düz, əyrini-ayrı deyib. Onu tutduğu yoldan çökindirmək mümkün deyil.

Ustad müəllim həmişə sevimli tələbələrinə vicedanlı, obyektiv, qərəzsiz olmayı tövsiyə edirdi. Öz üzərində çalışılan tələbə onun gözünün işığı idi.

Deyərdim ki, Şirməmməd müəllimin dekanlığı dövründə fakültədə polad qaya-da-qanun vardi. Onun nəticəsi idi ki, fakültəmiz həmişə rektorluğun hesabatlarında təriflənirdi, yalançı faiz dəlinən qəmərindirdi.

Mən Şirməmməd müəllimin müavini olanda demək olar ki, tədris məktəbi keçidim. Tədrisin incəliklərini məhz həmin dövrə öyrəndim. Dekan işlədiyim vaxt öyrəndiklərimin çox böyük köməyi oldu.

Bu gün Azərbaycan jurnalistikasının iftixarı, bizim çoxumuzun müəllimi olmuş Şirməmməd müəllim haqq dünya-sındadır. Allah rəhmət eləsin, qəbirini nurla dolsun!

**Akif Rüstəmov,
Jurnalistikannın nəzəriyyəsi və
təcrübəsi kafedrasının professoru**

**TƏLƏBƏLƏRİNİ "MÜLTƏFİT"
EDƏN MÜƏLLİM**

Şirməmməd müəllimi başqa müəllimlərdən fərqləndirən bir çox cəhətlər var idi. O, oxuduğu mühəzirlərdə, çıxışlarında, fikirlərində hökm-förmə idi. Yəni, dediklərini qətiyyətlə söyləyirdi. O özü deyirdi ki, normal insanın, alının həm elmi, həm də helmi olmalıdır, dediklərini isbat eməyi, onları qarşısındakına təlqin etməyi bacarmalıdır.

Şirməmməd müəllim mühəzirə oxuya-yarkən tez-tez tələbələrə müraciət edər, onların deyilən fikirlərə nə dərəcədə diqqət yetirdiyinə əmin olmaq üçün soruşardı: "Mültəfit oldun?!" Bununla o, tələbə ilə özü arasında dialoq qurmağa səbəb olurdu.

Tələbələrin bilik və istedadını yoxlamaq üçün Şirməmməd müəllim maraqlı forma və metodlardan istifadə edərdi. Hələ 30-40 il bundan qabaq o imtahan verən tələbələri auditoriyaya dəvət edir, onlara imtahan biletlərini çəkdiyər və suallara yazılı şəkildə cavab verməyi xahiş edərdi. Sonra həmin yazılı cavabları elə tələbənin yanındaca qiymətləndirər-di.

Şifahi şəkildə imtahan götürərkən tələbəni çox bərkə-boşa salmaz, onun bilik və istedadını bir necə cümlədən sonra çox dəqiq müəyyənləşdirər-di. Bəzən tələbənin səviyyəsini müəyyənləşdirmək üçün ona bir cümlə də kifayət edərdi.

iş yoldaşlarının xatirələrində

Şirməmməd müəllim öz tələbələrinin uğurlarına həmişə sevinirdi. Onların nəaliyyətlərini təbliğ edir, qayğısına qalar, bir çətin düşəndə onları müdafiə edirdi. Onun üçün talant, qabiliyyət insanlara dəyər verməkdə xüsusi əhəmiyyət kəsb edirdi.

Məhəmmədismayıñ Mehdiyev
Mətbuat tarixi və ideoloji iş metodları kafedrasının dosenti

ŞIRMƏMMƏD HÜSEYNOV - HAQQ-ƏDALƏT CƏRÇİSİ

Şirməmməd müəllim haqqında yazmaq, sifir söyləmək böyük məsuliyyətdir. Elə bilirom ki, ruhu məni izləyir və əgər nəyisə düz deməsem, o dəqiqə duzəliş edəcək. Bəli, onun haqqında danişanda ilk ağlıma gələn Şirməmməd müəllimin düzgünlüyü, haqq-ədaləti sevməyi, nizam, intizam, haqqı nəhaqqınaya verməməyi. Müəllimim olub. Sonralar isə həmkar olduq. Amma yənə də müəllimliyi birinci yerdəydi. Onun sevimli tələbəsi olmayı hamı bacarmırdı, amma mən bacardım. Bir dəfə "Təfəkkür" universitetinə dərs deməyə getməkdən imtina etdim. Bəhənə də götirdim ki, maaşım yaxşıdı, əlavə pula ehtiyacım yoxdu. Şirməmməd müəllimin o zaman dediyi sözler qulağında sırga oldu. O dedi ki, "Pula ehtiyacın olmaya bilər, amma Allahın sənə bəxş etdiyi savadı və bacarığı xalqın balalarından əsirgəməyə mənəvi haqqın yoxdu. Bildiklərimi onlara öyrətməliəm, bu sənən vətəndaşlıq borcundu! Ona qalsa mən Prezident təqaüd verir, indi mən neçiyim? Dərs deməyim?". Bəli, belə bir İNSAN idi bizim Şirməmməd müəllim. Məsuliyyətli olmaq, hüquq və vəzifələrini bilib, haqqını tələb etməyi bacarmaq, elmi biliklərini tez-tez yeniləmək, dünyada baş verən hadisələri izləmək, ən əsası isə Vətəni sevmək, Milləti sevmək kimi xüsusiyyətləri aşılıyordı bizlərə Şirməmməd müəllim! Azərbaycan mediasında sayılıb seçilən, imzası olan imzalar içində jurnalıstların əksəriyyəti məhz Şirməmməd müəllimin şinelindən çıxıb və düşünürəm ki, bununla da qürur duyular.

Sevinc Əliyeva,
Jurnalıstika fakültəsinin elmi işlər üzrə dekan müavini, dosent

UNUDULMAZLIQ HAQQI

Görkəmlı mətbuat tədqiqatçısı, jurnalıstika elminin cəfəkeş, professor Şirməmməd Hüseynovun böyük ləküy saglığında sübut olunmuş bir həqiqətdir. Tanrı Şirməmməd müəllimə uzun bir ömür nəsib etmişdi. Bu mənəli ömrün illəri isə bütünlükə nəcib və ülvə bir məqsədə klassik mətbuatımızın öyrənilməsi, tədqiqi və təbliği işinə həsr edildi. İndi yə qədər Şirməmməd müəllimin qələmindən nə çıxıbsa, indi bizim üçün irsdır. Ş.Hüseynovun bütün adlarından, elmi dərcələrindən başqa, fəth etdiyi dəha yüksək və ali bir zirvə də var. O, böyük hərfə yazılan yorulmaz və vicedanlı Pedaqoq idi.

İllər keçəcək, ustadın miras qoyduğu əsərlər klassik ırısının öyrənilməsi yoluñda gənc nəsillərə bələdçi olacaq. Bu nəsillər mətbuatımızın tarixini xatırladıqda, ilk növbədə Şirməmməd Hüseynovun adını çəkəcəklər.

Şirməmməd müəllimlə bir dövrə yaşımaq, onunla həmsəhət olmaq, eyni ali məktəbdə, eyni fakültədə işləmək böyük xoşbəxtlik idi. Ş.Hüseynov jurnalıstika məzənnəsiz, təmənnasız və xeyir-

xah fədaisi idi. Ustadın aziz xatirəsi onu tanıyan bütün insanların, həmkarların, tələbələrin qəlbində daim yaşayacaq, böyük alimin yeri isə elmi meydandarda həmişə görünəcəkdir. Çünkü o, şüurlu fəaliyyətini və qüvvəsini əzəmətli mətbuat bahadırlarına və onların sonət abidələrinə həsr etməklə, özü də unudulmazlıq haqqını qazandı. Allah Şirməmməd müəllimə qəni-qəni rəhmət eləsin. Ruhu şad olsun!

Ayaz Musayev,
Jurnalıstikanın nəzəriyyəsi və təcrübəsi kafedrasının baş müəllimi

O GÜNLƏRİ XATIRLAYARKƏN

Seçilmiş insanlar milləti üçün müəyəyen missiyani yerinə yetirmək məqsədi ilə heyata göz açırlar. Bunlardan biri də ustadımız Şirməmməd müəllim idi.

Şirməmməd müəllimin qəlbimizdə xüsusi yeri var. O, jurnalıstika sahəsində çalışan peşəkar, fədakar jurnalıstların ustasıdır.

Peşəkar jurnalıst xas olan solist ifadə tərzini, şirin, çəkici ləhcəsini saatlarla auditoriyalarda, elmi seminarlarda, elmi konfranslarda dinləmək olardı. Hössas bir insan idi. Danişkən onu diqqətlə dinləyən hiss edib söylədiklərini göz-gözə ünvanlayardı. Onlardan biri də mən idim. Zəhimli, eyni zamanda yüksək yumor hissini malik idi. Mənəcə müəllimlik peşəsində zəhmin önəmi var.

Artıq fakültəmizin qırı illik əməkdaşı idim, lakin Şirməmməd müəllimi dəhlizdə görərkən çəkinirdim, hörmətlə yanaşaraq nə isə soruşub öyrənmək istəyirdim. Fikirləri isə həmişəki kimi, məntiqli, maraqlı, ətraflı olardı. Bəli, xəyalimdə ustadımı sanki "canlı arxiv", "canlı enziklopediya" cildində görürdüm.

Dünyasını dəyişən əziz olan yaşlı insanlar üçün "neçə yaşı var idil?" suali mənni sarsıldı. Doğmaları yaşıdan asılı olmayaraq itirmək istəmirən - yeri boş qalır. Fakültəmizdə də Şirməmməd müəllimin yeri boş qaldı. Üzərinə düşən missiyani ustadımız artıqlaması ilə yerinə yitirməsinə baxmayaqaraq.

Gülnarə Sadıqova,
Jurnalıstikanın nəzəriyyəsi və təcrübəsi kafedrasının dosenti

CÜMIHURİYYƏT BOYDA ADAM

Nədənsə mən həmişə Şirməmməd müəllimi ruhən 1918-ci ildə, o dövrün adamlarının yanında görmüşəm. Düşünmüşəm ki, Rəsulzadə aşiqi, Üzeyir vurğunu bir adam necə bu dünyada yaşamağa can ata bilər ki?! Hətta bir dəfə bu sualı ona verməkdən özümü güclə saxladığımı da yaxşı xatırlayıram.

Ona sonuncu dəfə mayın 28-də zəng eləmişdim. Cümhuriyyətin 101 yaşında təbrik etmək, o çox Şirməmməd müəllim haqq edir deyə. Səsimi eşidəndə sevinmiş, telefonun o başında özünəməxsus gülüşlə məni salamlaşmış, bir-iki ürəkaçan cümlə ilə könlümü xoş etmişdi. Necəsiz, nə edirsiz sualıma isə cavabı belə olmuşdu. "Hər şənbə "525-ci qəzet" üçün bir səhi-fə yazı yazıram, al oxu, bax gör neyin-rəm?" Bunu 95 yaşlı ixtiyar deyirdi. Üstəgəl bitxiyyat və eyhamla deyirdi. Yəni, "bu mənəm, görürsüz 95 yaşında da da yanmırıam, boş oturmuram, dedi-qodu yapmıram, iş görürəm, iş!"

Bəli, onun gördüyü iş tarixə yazılacaq iş idi. Bəlkə də elə bunun adına tarixin dissertasiya işi də demək olar. Və o işi müdafiə edən adam idi Şirməmməd Hü-

seynov... Yادumdadır, 90 illiyində Bakı Dövlət Universitetinə onunla müsahibəyə getmişdim. Rəsulzadənin məqalələrində ibarət kitabı mənə göstərib, "bax, pensiyamla çıxartmışam bu kitabı" demişdi. Mən qarşımızda qırımızı cildli kitaba və bir də tarixin bu üzüag tədqiqatçısına baxıb qıriba hissələr keçirmişdim. İnsan öz böğazından kösib necə kitab çıxara bilər? - kimi hiss deyildi bu hiss. Bu hiss bir insan öz tarixini, öz millətini necə bu qədər sevə bilər? - kimi bir hiss idi. O cəmhəriyyəti, cəmhəriyyətçiləri tarixin arxivində günümüzə daşıyan, onları sevən və millətə sevdirməyə çalışan adam idi. Bu işi o qədər gözəl bacarırdı ki...

Əminəm ki, o öz cənnətindən- Cümhuriyyətindən çox məmənəndur. Çünkü ruhu böyük kişilərin ruhu ilə görüşüb. Bəzə çox darixırıq, ustadı!

Pərvənə İbrahimova,
Beynəlxalq jurnalıstika kafedrasının dosenti

ÖMRÜMÜZÜN NUR ÇIRAĞI

Xatirə yazmaq özgə bir işdir. Bunun üçün qələm-kağızdan daha vacib olan-urak lazımdır, elə ürək ki, ağı qaradan, yaxşını yamandan seçməyi bacarsın.

Müdriklikdən, müqəddəslilikdən don geyən, əməli, işi, saf niyyəti ilə millətin işiq gələn yerinə dönen, adı tarixə XX əsrin görkəmlı publisisti, jurnalıst alimi, mətbuat qurucusu kimi yazılın professor Ş.Hüseynov dünyani haqqın işığında dərk edən, ona sözənən don biçən isdedəd sahiblərindən idi. Bütün tələbkarlığına, zəhminə baxmayaqaraq, kövrək qələbi insan idi. Onun xatirəsi mənim üçün unudulmazdır.

Deyirlər dağın yanında dayanarkən onun böyük lütfünü, əzəmətini bir o qədər görüb- duya bilmirsən. Ondan uzaqlaşdıqca, necə əzəmətli, nəhəng olduğunu hiss edirən. Şirməmməd müəllim mənim üçün belə Dağ timsali şəxsiyyətlərən olub. O, biza necə yaşamağı, milli və ictimai mənəfət namənə yaşamığın düstərunu öyrədib. Şəxsiyyəti, yaradıcılıq yolu şərəflə tariximiz, canlı yaddaşımızdır ki, bu gün biz onu qururla anıb, yada salırıq. Bütün insanı keyfiyyətləri, güclü xarakteri, zəngin mənəvi aləmi ilə əsl vətəndaş idı.

Əgər bu gün Universitetin Jurnalıstika fakültəsində işgüzar mühit, tələbkarlıq, xeyirxəli və səmimiyyət varsa, bu keyfiyyətlər yaranan və biza miras qoyanlardan biri də məhz Şirməmməd müəllimdir.

Heyif, çox heyif ki, bu gün həyatda yoxdur. Amma atalar demiş: "Ölüm ömrün sonu deyil". Şirməmməd müəllimin adı bu gün də onu yaxından tanıyan minlərlə insanın yaddaşında, saysız-hesabsız tələbələrinin xatirəsində yaşamaqdadır. Onu dəqiq bilirom ki, tələbələri olmuş jurnalıstlər öz peşəsinə heç vaxt etinəsiləq etməyəcəklər, çünki onların hər birinin qəlbində Şirməmməd müəllimin klassik ənənələrindən yoxrulmuş müəllim sözü, müəllim həqiqəti var.

Fəxri adlara layiq görüldüyü yüksək titullar olsa da, o, dəha böyük qiymətə mənənətənən milli mətbuatımızın inkişafındakı əvəzsiz xidmətlərinin rəsmi təsdiqidir.

Tarix boyu işqli simalarımız yollarına nur çılçıklär, bizim də borcumuz onları unutmamışdır.

Bu günümə görə o dəyərlə ziyanla yürüyim və minnətdərli hissi keçirirəm. Onu heç vaxt dünəyinənən dəyişmiş doğma-

lanmdan ayırmayacağam.

Rəhilə Kəsəmənli,
Jurnalıstikanın nəzəriyyəsi və təcrübəsi kafedrasının dosenti

"QADASI, RADİONU SÖNDÜR..."

Şirməmməd Hüseynov Azərbaycan klassik publisistika məktəbi ononlərini müstəqillik dövründə yeni bir yaradıcılıq zirvəsinə yüksəltmişdir. Yüzlərlə jurnalıstların ustadı kimi şöhrət qazanmış alimin elmi kadrların yetişdirilməsində də böyük əməyi olmuşdur. Azərbaycanlıq ideologiyasının təbliğində, gənc nəsil jurnalıstların milli təsəssübkeşlik, vətəndaşlıq ləyaqatı, obyektivlik ruhunda tərbiyə olunmasına Şirməmməd Hüseynovun xidmətləri evəzsizdir. Bu gün də onun tələbələri fakültəmizdə, eləcə də digər elm və təhsil müəssisələrində, küləvi informasiya vasitələrində öz müəllimlərinin yoluñunu uğurla davam etdirirler.

Həm BDU-da, həm də "Təfəkkür" universitetində Şirməmməd müəllimlə birgə işləyirdik. Eyni gündə hər birində dərsimiz olanda, mən maşınla işə golirdim. Maşının radiosu daimi qosulu olardı. Bu da tixaclarda bir "məşguliyət" idi. Şirməmməd müəllim maşına əyləşən kimi "Qadasi, radionu söndür.." deyordı. "Qulaq da istirahət etməlidir... məlumat almağın da öz vaxtı var.... Hər bir şeyin öz vaxtı var...

Piyada gəzməyi xoşayardı, vərdi etmişdi.. Havalər yaxşı olanda universitetdən evlərinə qədər səhbət edə-edə piyada gedərdik....

Zaur Babayev
Jurnalıstikanın nəzəriyyəsi və təcrübəsi kafedrasının dosenti

DƏRSDƏN SONRAKİ DƏRSLƏRİN İƏSRƏTİNDƏ

Şirməmməd müəllimin dərsdə bizi dediyi fikirlərin hər biri yaddaşında kök salıb. Biz ondan Cumhuriyyət qurucularının real həyatını, Vətənə, millətə bağlı yaradıcılığını öyrəndik. Biz ondan Vətən, millət sevgisi kimi müqəddəs dərs alıq. Onun mühəzaişələrinin programı, rəsmi "sillabus" yox idi. O, audityoriyaya girən kimi özü olurdu və bizi bütün bir dünya öyrəndirdi. Zaman keçdi və mən taleyi biirdiyim fakültəyə bağladım. Əmək şəhəriyətə Jurnalıstikanın nəzəriyyəsi və təcrübəsi kafedrasında başladım. Şirməmməd müəllimlərənən uzaq düşdürümü gümən elədim. Amma elə olmadı. Bu böyük müəllim professoru olduğu Mətbuat tarixi kafedrasında magistratura dərslərində çıxanda hər dəfə bizim kafedraya döñürdü. Professor Cahangir müəllimi görəmədən, onunla daha bir saat səhbət etmədən çıxıb getməzdı. Taleyim beləcə götürmişdi. Özümə müqəddəs məkan seçdiyim kafedrada mənim elə onun qədər sevdiyim Cahangir müəllimlər Şirməmməd müəllimin səhbətini dinişmək mənə də qismət olmuşdu. Bəlkə bu səhbət bəzən dərslərənən maraqlı alındı: müzakirələr, mübahisələr, min-min informasiya. Hərdən bir Şirməmməd müəllimin üzünü mənə tutub üzündəki xoş təbəssümü ilə "bildin nə deyirəm?" ritorik sualı.. Hamisi yadımdadı. Hətta əziz müəllimimizin bizim kafedraya son gəlişi də yadımdadı. Yenə gəldi Cahangir Məmmədli, Alxan Məmmədovlu səhbətləri oldu.. və getdi. Bu son səhbət Məhəmməd Əmindən başlayıb. Üzeyir bəyədə bitti. Əziz müəllimimiz getdi. Səhərisi gün Cahangir müəllim kədərlər halda işə gəldi, Şirməmməd müəllimlərənən xəstəxanada görüşüb golmişdi. Bu xəbərlə kafedramıza ağır bir sükut çökdü..

Esmira Rövşənova,
Jurnalıstikanın nəzəriyyəsi və təcrübəsi kafedrasının eməkdaşı